

บทอ่านจากหนังสือปรีชาญาณ

ปชญ 7:7-11

ข้าพเจ้าอธิษฐานขอความรอบรู้ แล้วพระเจ้าก็ประทาน ข้าพเจ้าวอนขอ แล้วจิตแห่งปรีชาญาณก็มาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าประมาณค่าปรีชาญาณเหนือกว่าทาและราชบัลลังก์ ข้าพเจ้าคิดว่าทรัพย์สมบัติไม่มีค่าใดเลยเมื่อเปรียบกับปรีชาญาณ แม้เพชรล้ำค่า ข้าพเจ้าคิดว่าด้อยกว่าปรีชาญาณ ทองทั้งโลก เมื่อเปรียบกับปรีชาญาณ ก็เหมือนทรายหยิบมือเดียว เงิน เมื่อเปรียบกับปรีชาญาณ ก็เหมือนดินโคลน ข้าพเจ้ารักปรีชาญาณมากกว่าสุขภาพและความสวยงาม ข้าพเจ้าคิดว่าปรีชาญาณมีค่ามากกว่าแสงสว่าง เพราะรังสีของปรีชาญาณไม่มีวันอับแสง สิ่งดีทั้งหลายมาถึงข้าพเจ้าพร้อมกับปรีชาญาณ ทรัพย์สมบัติล้ำค่าอยู่ในมือของปรีชาญาณ

เพลงสดุดี

สดด 90:12-13,14-15,16-17

- ก) โปรดทรงสอนข้าพเจ้าทั้งหลายให้รู้จักนับวันแห่งชีวิตได้ถูกต้อง เพื่อจะได้มีจิตใจปรีชาฉลาด
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดเสด็จกลับมาเถิด
ข้าพเจ้าทั้งหลายจะต้องรอคอยอีกนานเพียงใด?
โปรดทรงเมตตาบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์เถิด
- ข) ทุกยามเข้าโปรดประทานความรักมั่นคงของพระองค์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
อย่างเต็มเปี่ยม
ข้าพเจ้าทั้งหลายจะได้เฝ้าด้วยความเบิกบานและมีความยินดีตลอดชีวิต
ขอพระองค์ประทานความยินดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
นานเท่ากับเวลาที่พระองค์ทรงบันดาลให้ได้รับความทุกข์ยาก
เท่ากับปีที่ข้าพเจ้าทั้งหลายต้องประสบความเลวร้าย
- ค) โปรดสำแดงให้ผู้รับใช้ของพระองค์เห็นพระราชกิจของพระองค์
ให้ลูกหลานของเขาได้เห็นความรุ่งเรืองของพระองค์
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย โปรดปรานข้าพเจ้า
ขอพระองค์ประทานให้ผลงานที่ข้าพเจ้าทั้งหลายกระทำสำเร็จไป
ขอให้ผลงานที่ข้าพเจ้าทั้งหลายกระทำมีความมั่นคง

บทอ่านจากจดหมายถึงชาวฮีบรู

ฮบ 4:12-13

พี่น้อง พระวาจาของพระเจ้า เป็นพระวาจาที่มีชีวิตและบังเกิดผล คมยิ่งกว่าดาบสองคมใด ๆ แทงทะลุเข้าไปถึงจุดที่วิญญาณและจิตใจแยกจากกัน ถึงเส้นเอ็นและไขกระดูก สามารถวินิจฉัยความรู้สึกนึกคิดภายในใจ จึงไม่มีสรรพสิ่งใด ๆ ซ่อนเร้นไว้เฉพาะพระพักตร์ แต่ทุกสิ่งเปิดเผยอย่างชัดเจนต่อสายพระเนตรของพระเจ้าผู้ซึ่งเราจะต้องทูลถวายรายงาน

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญมาระโก

มก 10:17-30

เวลานั้น ขณะที่พระเยซูเจ้ากำลังทรงพระดำเนินอยู่ระหว่างทาง ชายคนหนึ่งรีบเข้ามาคุกเข่าลง ทูลถามว่า ‘พระอาจารย์ผู้ทรงความดี ข้าพเจ้าต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร?’ พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า ‘ทำไมเรียกเราว่าผู้ทรงความดี? ไม่มีใครทรงความดีนอกจากพระเจ้าเท่านั้น ท่านก็รู้จักบทบัญญัติแล้ว คือ อย่าฆ่าคน อย่าล่วงประเวณี อย่าลักขโมย อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าฉ้อโกง จงนับถือบิดามารดา’ ชายผู้นั้นทูลว่า ‘พระอาจารย์ ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติเหล่านี้ทุกข้อมาตั้งแต่เป็นเด็กแล้ว’

พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเขาด้วยพระทัยเอ็นดู ตรัสกับเขาว่า ‘ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจน และท่านจะมีขุมทรัพย์ในสวรรค์ แล้วจงติดตามเรามาเถิด’ เมื่อได้ฟังพระวาจานี้ ชายผู้นั้นหน้าสลดลง เป็นทุกข์ แล้วจากไป เพราะเขามีทรัพย์สมบัติมากมาย

พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรโดยรอบ แล้วตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า ‘ยากจริงหนอที่คนมั่งมีจะเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า!’ บรรดาศิษย์แปลกใจต่อพระวาจานี้ พระเยซูเจ้าจึงตรัสอีกว่า ‘ลูกเอ๋ย ยากจริงหนอที่จะเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า! ลูกจะลดอะไรลงยิ่งง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า!’ บรรดาศิษย์ยิ่งประหลาดใจมากขึ้น พุดกันว่า ‘ดังนี้ ใครเล่าจะสามารถลดพันได้?’

พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรบรรดาศิษย์แล้วตรัสว่า ‘ถ้าหับมนุษย์เป็นไปได้ แต่สำหรับพระเจ้าเป็นเช่นนั้นได้ เพราะพระองค์ทรงทำได้ทุกสิ่ง’ เปโตรทูลพระเยซูเจ้าว่า ‘ข้าพเจ้าทั้งหลายได้สละทุกสิ่ง และติดตามพระองค์แล้ว’

พระเยซูเจ้าตรัสว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ไม่มีใครที่ละทิ้งบ้านช่อง พี่น้องชายหญิง บิดามารดา บุตรหรือไร่นาเพราะเห็นแก่เรา และเพราะเห็นแก่ข้าวดี จะไม่ได้รับตอบแทนร้อยเท่า ณ บัดนี้ เขาจะได้บ้านช่อง พี่น้องชายหญิง มารดา บุตร ไร่นา พร้อมกับการเบียดเบียนในโลกนี้ และในโลกหน้าจะได้ชีวิตนิรันดร’

วัยรุ่นเป็นวัยรุ่นอันรวดเร็ว ดังเช่นชายหนุ่มในพระวรสารวันนี้ แม้เป็นคนดีและคนรวยระดับหนึ่ง แต่ก็รีบเข้ามาพบพระเยซูเจ้า พร้อมทั้งป้อนคำถามแสดงความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่มีความหมาย และมีคุณค่ากว่าที่เป็นอยู่ แต่น่าเสียดาย เขาไม่สามารถตอบสนองคำท้าทายของพระเยซูเจ้าที่เขาสัมผัสเอง และคิดถึงผู้อื่น เขาได้จากพระองค์ไปด้วยหน้าตาเป็นทุกข์ และเศร้าสลด ถึงกระนั้นพระวาจาประโยคหนึ่งกล่าวไว้ว่า ‘พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเขาด้วยพระทัยเอ็นดู’ อันเป็นท่าทีที่พระเยซูเจ้าได้มอบให้เรากระทำต่อไปต่อบรรดาวัยรุ่นทั้งหลาย ซึ่งมีท่าทีดังเช่นชายหนุ่มในพระวรสาร กล่าวคือเราต้องมองบรรดาวัยรุ่นด้วยสายตาที่เอ็นดูและท้าทายพวกเขาแทนพระเยซูเจ้าต่อไป

ข้าแต่พระเยซูเจ้า ลูกจะนำสายพระเนตรด้วยพระทัยเอ็นดูของพระองค์ไปสู่อุบัติเหตุวัยรุ่นทั้งหลาย เป็นการท้าทายพวกเขาแทนพระองค์เสมอไป

วันที่ 14 ตุลาคม 2555

มก 10.17-30

ขณะที่เครื่องบินเฮลิคอปเตอร์บินเหนือฟ้า ครูพูดกับนักเรียนว่า
“กลับไปนั่งที่ อย่าทำตัวเหมือนเด็กที่ไม่เคยเห็นเครื่องบินมาก่อนเลย”

เราจะพบความลำเอียงในทุกแห่งหน. ขณะที่เราอ่านหนังสือพันธ
สัญญาใหม่ เราพบความรังเกียจเดียดฉันท์ระหว่างคนที่มีสุขภาพดีกับคน
ป่วย ระหว่างคนที่สะอาดกับคนที่มีมลทินตามธรรมเนียมบัญญัติของโมเสส

เด็กหนุ่มในพระวรสารถามเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องปฏิบัติเพื่อรับชีวิต
นิรันดร. เราสามารถถามตัวเราเองเกี่ยวกับชีวิตก่อนที่เราจะตาย. พระวร
สารชี้ประเด็นนี้ว่าความรักอยู่เหนือวัฒนธรรมประเพณี. เราแต่ละคน
สามารถทำส่วนของเรา. เพื่อปฏิบัติความรักและเมตตาธรรมต่อทุกคนที่
ไม่มีชีวิตที่เต็มเปี่ยมตามที่พระเยซูเจ้าทรงสัญญาไว้.

“เพื่อทุกคนมีชีวิตที่เราจะต้องสร้างชาติเสรี ที่เคารพศักดิ์ศรี
มนุษย์และความเป็นปึกแผ่น ที่มีหลักจริยธรรมมีอยู่ทั่วไปในชีวิตและ
โครงสร้างสังคม-เศรษฐกิจ. ที่มีความความยุติธรรม ความรัก ความเป็น
ปึกแผ่นซึ่งเป็นแรงผลักดันของการพัฒนา

เราจะต้องสร้างชาติที่เคารพทุกเผ่าพันธุ์และทุกนิกายศาสนา ที่
ทุกชาติและทุกประเพณีทำงานด้วยกันเพื่อความดีของทุกคน. สมาชิกภาพ
คือการเรียกร้องให้มีส่วนร่วมและเกี่ยวข้อง และความเป็นผู้นำในการ
เทศน์สอนแก่ผู้อื่น

ผู้คนที่มีความสามัคคีด้วยการมีเอกภาพในความหลากหลาย
กลมกลืนกับสิ่งสร้างอื่น และกลมกลืนกับพระเจ้า